

ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ДОСЛІДНИКА У МАГІСТРАНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ПЕДАГОГІКА ВИЩОЇ ШКОЛИ

Ігнатюк О.А.

*Національний технічний університет
“Харківський політехнічний інститут”,
м. Харків*

Науково-дослідна діяльність відома з найдавніших часів. Людина завжди намагалася пізнати світ, в якому живе. Соціальна значущість і потреба в науці не приходяща, вона вічна. Дослідник, який організовує і проводить наукові дослідження, виконує дві основні функції: по-перше, систематизує знання, що були накопичені людством; по-друге, пізнає нове, невідоме, що доповнює, збагачує науку. Для реалізації вказаних функцій необхідно щоб досліднику був притаманний певний перелік професійно важливих якостей.

Науково-дослідну роботу прийнято визнавати як виключно відповідальну, творчу працю, виконання якої вимагає від особистості повної самовіддачі, терпіння, творчого мислення, відчуття нового, потреби пізнавати незвідане тощо.

Зазначимо, що в історії науки було чимало спроб визначити і перерахувати найбільш важливі професійні якості науковця-дослідника. Так, враховуючи погляди найвідоміших науковців (К. Ціолковського, В. Обручева, І. Павлова, К. Скрябіна та багатьох інших) щодо цього питання, до дослідника як професіоналу висувуються виключно високі вимоги, які потребують від нього окрім, наукової послідовності, доброї пам'яті, інтелектуальної незалежності, самостійного мислення, любові до творчості, устремління йти до вершин знань, у той же час досліднику має бути притаманними готовність та вміння роботи підготовчу роботу, він має терпляче накопичувати факти, характеризувати науковою добросовісністю, принциповістю та етикою дослідника.

У професійній підготовці магістрантів спеціальності «Педагогіка вищої школи» значне місце посідає навчальна дисциплін «Практична підготовка та стажування», головною метою викладання якої визначено формування готовності майбутніх викладачів вищих навчальних закладів до науково-дослідної діяльності. Діалогічний підхід та різноманітні педагогічні технології при викладанні вказаної дисципліни дозволяють магістрантам сформувати не тільки мотиваційну і теоретичну готовності у вказаній площині проблеми, але й сприяє формуванню необхідної практичної готовності у майбутніх викладачів, рівень яких змінюється під час професійної підготовки магістрантів, проходження ними стажування та безперечно підтверджується достатньо високими показниками магістерських кваліфікаційних робіт.